

Službeni list

Europske unije

C 221

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.
25. lipnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 221/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 221/02	Predmet C-24/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2018. uputio Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Mađarska) – István Bán protiv KP 2000 Kft., Edit Kovács	2
2018/C 221/03	Predmet C-75/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Predmet C-126/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Predmet C-173/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2018. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – FS protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Predmet C-183/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Poljska) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) protiv BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku	5

HR

2018/C 221/07	Predmet C-189/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Glencore Agriculture Hungary Kft. protiv Nemzeti Adó – és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Predmet C-195/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Poljska) – kazneni postupak protiv B. S.-a	7
2018/C 221/09	Predmet C-220/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2018. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – ML	8
2018/C 221/10	Predmet C-222/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. protiv Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Predmet C-231/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Oberlandesgericht Oldenburg (Njemačka) – postupak izricanja novčane kazne protiv NK	10
2018/C 221/12	Predmet C-259/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Španjolska) – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. protiv Asendia Spain, S. L.U.	11
2018/C 221/13	Predmet C-272/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2018. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Predmet C-275/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2018. uputio Nejvyšší správní soud (Česka republika) – Milan Vinš protiv Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Predmet C-304/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike	13

Opći sud

2018/C 221/16	Predmet T-431/12: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Distillerie Bonollo i dr. protiv Vijeća („Damping — Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine — Izmjena konačne antidampinške pristojbe — Djelomična privremena revizija — Tužba za poništenje — Izravni i osobni utjecaj — Dopuštenost — Određivanje uobičajene vrijednosti — Izračunana uobičajena vrijednost — Promjena metodologije — Osobni tretman — Članak 2. stavak 7. točka (a) i članak 11. stavak 9. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 [koji su postali članak 2. stavak 7. točka (a) i članak 11. stavak 9. Uredbe (EU) 2016/1036] — Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”)	15
2018/C 221/17	Predmet T-241/16: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – WE Brand (EW) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije EW — Raniji verbalni žig Europske unije WE — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	16
2018/C 221/18	Predmet T-574/16: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – HK protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Mirovina za nadživjele osobe — Pretpostavke za odobravanje — Uvjet koji se odnosi na vrijeme trajanja braka — Izvanbračna zajednica — Članak 17. stavak 1. Priloga VIII. Pravilniku”)	16

2018/C 221/19	Predmet T-653/16: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Malta protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti kojima Komisija raspolaže — Dokumenti koji potječu iz države članice — Dokumenti razmijenjeni u okviru sustava kontrole za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike — Članak 113. Uredbe (EZ) br. 1224/2009 — Javni pristup nakon zahtjeva nevladine organizacije — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja — Lojalna suradnja — Odabir pravne osnove”)	17
2018/C 221/20	Predmet T-662/16: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Gall Pharma protiv EUIPO-a – Pfizer (Styriagra) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Styriagra — Raniji verbalni žig Europske unije VIAGRA — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	18
2018/C 221/21	Predmet T-721/16: Presuda Općeg suda od 8. svibnja 2018. – Luxottica Group protiv EUIPO-a – Chen (BeyBeni) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije BeyBeni — Raniji nacionalni figurativni žig Ray-Ban — Relativni razlog za odbijanje — Šteta za ugled — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	18
2018/C 221/22	Predmet T-2/17: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – J-M.-E.V. e hijos protiv EUIPO-a – Masi (MASSI) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASSI — Raniji nacionalni verbalni žig MASI — Članak 56. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 63. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)) — Pravomoćnost — Članak 53. stavak 1. točka (a) i članak 8. stavak 2. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članak 60. stavak 1. točka (a) i članak 8. stavak 2. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Općepoznati žig u smislu članka 6.a Pariške konvencije”)	19
2018/C 221/23	Predmet T-34/17: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Skyleader protiv EUIPO-a – Sky International (SKYLEADER) („Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije SKYLEADER — Neuzimanje u obzir dokaza iznesenih pred Odjelom za poništaje — Članak 76. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 95. stavak 2. Uredbe (UE) 2017/1001] — Članak 51. stavak 1. točka (a). Uredbe br. 207/2009 [koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001) — Pravilo 40. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 19. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2017/1430)”)	20
2018/C 221/24	Predmet T-187/17: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Mega Liner) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Mega Liner — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)”)	21
2018/C 221/25	Predmet T-188/17: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Coil Liner) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Coil Liner — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)”)	21

2018/C 221/26	Spojteni predmeti T-193/17, T-194/17 i T-195/17: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – CeramTec protiv EUIPO-a – C5 Medical Werks (Forme d'une pièce de prothèse de hanche i dr.) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik dijela umjetnog zgloba kuka — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje oblik dijela umjetnog zgloba kuka — Žig Europske unije koji se sastoji od nijanse ružičaste — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim i obustava postupaka za proglašavanje žiga ništavim — Pravno sredstvo nositelja žiga radi poništenja odluka o obustavi postupka — Nedopuštenost pravnog sredstva pred žalbenim vijećem — Članak 59. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 67. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	22
2018/C 221/27	Predmet T-200/17: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – SB protiv EUIPO-a („Javna služba — Članovi privremenog osoblja — Ugovor na određeno vrijeme — Odluka o neproduljenju — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Dužnost brižnog postupanja — Diskriminacija na temelju dobi”)	23
2018/C 221/28	Predmet T-463/17: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Raise Conseil protiv EUIPO-a – Raisers (RAISE) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije RAISE — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Članak 52. stavci 1. i 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001)”)	23
2018/C 221/29	Predmet T-354/15: Rješenje Općeg suda od 19. travnja 2018. – Allergopharma protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Program potpora koji predviđa dodjelu izuzeća od obveznih rabata u odnosu na neke farmaceutske proizvode — Odluka kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Nepostojanje osobnog utjecaja — Akt koji se sastoji od provedbenih mjera — Nedopuštenost”)	24
2018/C 221/30	Predmet T-916/16: Rješenje Općeg suda od 23. travnja 2018. – Winkler protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Prijenosa nacionalnih mirovinskih prava — Prijedlog za uračunavanje razdoblja osiguranja — Akt koji se ne može pobijati — Akt koji negativno ne utječe — Očita nedopuštenost”)	25
2018/C 221/31	Predmet T-234/17: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Siberian Vodka protiv EUIPO-a–Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig DIAMOND ICE — Raniji verbalni žig Europske unije DIAMOND CUT — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	25
2018/C 221/32	Predmet T-298/17: Rješenje Općeg suda od 18. travnja 2018. – Iordăchescu i dr. protiv Parlamenta i dr. („Tužba za poništenje — Direktiva 2014/40/EU — Usklađivanje zakonodavstva — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda — Rok za podnošenje tužbe — Nepravodobnost — Zahtjev za naknadu štete — Akt kojim se pokreće postupak — Povreda formalnih zahtjeva — Nedopuštenost — Nenadležnost”)	26
2018/C 221/33	Predmet T-203/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 3. svibnja 2018. – VQ protiv BCE-a („Privremena pravna zaštita — Ekonomska i monetarna politika — Bonitetni nadzor kreditnih institucija — Zadaće koje se ESB-u dodjeljuju na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 — Ovlasti ESB-a — Posebne nadzorne ovlasti — Upravne sankcije — Objava — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	27
2018/C 221/34	Predmet T-230/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Czarnecki protiv Parlamenta („Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Institucionalno pravo — Potpredsjednik Europskog parlamenta — Odluka Parlamenta o okončanju mandata potpredsjednika — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nalog za plaćanje — Nedopuštenost”)	27

2018/C 221/35	Predmet T-186/18: Tužba podnesena 14. ožujka 2018. – Abaco Energy i drugi protiv Komisije	28
2018/C 221/36	Predmet T-224/18: Tužba podnesena 11. travnja 2018. – PV protiv Komisije	29
2018/C 221/37	Predmet T-225/18: Tužba podnesena 1. travnja 2018. – Manéa protiv CdT-a	31
2018/C 221/38	Predmet T-237/18: Tužba podnesena 9. travnja 2018. – Martini-Sportswear protiv EUIPO-a – Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Predmet T-251/18: Tužba podnesena 23. travnja 2018. – IFSUA protiv Vijeća	33
2018/C 221/40	Predmet T-257/18: Tužba podnesena 24. travnja 2018. – Iberpotash protiv Komisije	34
2018/C 221/41	Predmet T-259/18: Tužba podnesena 23. travnja 2018. – Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg protiv EUIPO-a – EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Predmet T-264/18: Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Gruppo Armonie protiv EUIPO-a (mo.da)	36
2018/C 221/43	Predmet T-272/18: Tužba podnesena 27. travnja 2018. – EBM Technologies protiv EUIPO-a (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Predmet T-278/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Nemius Group protiv EUIPO-a (DENTALDISK)	37

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2018/C 221/01)***Posljednja objava**

SL C 211, 18.6.2018.

Prethodne objave

SL C 200, 11.6.2018.

SL C 190, 4.6.2018.

SL C 182, 28.5.2018.

SL C 166, 14.5.2018.

SL C 161, 7.5.2018.

SL C 152, 30.4.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2018. uputio Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
(Mađarska) – István Bán protiv KP 2000 Kft., Edit Kovács**

(Predmet C-24/18)

(2018/C 221/02)

*Jezik postupka: mađarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: István Bán

Tuženici: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Prethodno pitanje

Predstavlja li propis države članice koji ukida *ex lege*, bez ikakve financijske naknade, pravo korištenja ustanovljeno na poljoprivrednom ili šumskom zemljištu kada novi vlasnik stekne, na temelju ovrhe, nekretninu opterećenu pravom korištenja a da korisnik zemljišta nije primio, u odnosu na to zemljište, potporu poljoprivrednom ili ruralnom razvoju koju financira Europska unija ili Mađarska i koja je uvjetovana obvezom korištenja zemljišta tijekom razdoblja određenog zakonom, ograničenje protivno člancima 49. i 63. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság (Mađarska) – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. protiv Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-75/18)

(2018/C 221/03)

*Jezik postupka: mađarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 49., 54., 107. i 108. UFEU-a tumačiti na način da im je protivna nacionalna mjera u okviru koje je učinak nacionalnog propisa (Zakon o posebnom porezu na telekomunikacije) taj da stvarni porezni teret snose porezni obveznici koji su u vlasništvu stranog kapitala te je li taj učinak neizravno diskriminirajući?
2. Je li člancima 107. i 108. UFEU-a protivan nacionalni propis kojim se propisuje obveza plaćanja poreza na promet s progresivnom stopom te je li ta obveza neizravno diskriminirajuća ako je učinak tog poreza to da stvarni porezni teret u najvišim razredima većinom snose porezni obveznici koji su u vlasništvu stranog kapitala i mora li se ta mjera smatrati zabranjenom državnom potporom?
3. Treba li članak 401. Direktive o PDV-u⁽¹⁾ tumačiti na način da mu je protivan nacionalni propis čiji je učinak diskriminacija između stranih i nacionalnih poreznih obveznika, te mora li se poseban porez smatrati porezom koji ima obilježje poreza na promet, odnosno treba li se smatrati porezom na promet koji je usklađen s Direktivom o PDV-u?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-126/18)

(2018/C 221/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Protivi li se odredbama prava Zajednice, odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) (uzimajući obzir osobito članak 183.), te načelima djelotvornosti, izravnog učinka i ekvivalentnosti sudska praksa države članice u skladu s kojom se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, polazi od premise da nacionalno porezno tijelo nije počinilo povredu (propust) — odnosno, nije zakasnilo kad je riječ o dijelu poreza na dodanu vrijednost koji se ne može vratiti, a odnosi se na neplaćena stjecanja poreznih obveznika — jer je, u trenutku kad je navedeno tijelo donijelo tu odluku, na snazi bilo nacionalno zakonodavstvo koje je povrjeđivalo pravo Zajednice, a Sud je tek kasnije presudio da u njoj sadržan zahtjev nije usklađen s pravom Zajednice? Na ovaj način nacionalna praksa priznala je kao gotovo zakonitu primjenu tog zahtjeva utvrđenog u nacionalnom zakonodavstvu koje je povrjeđivalo pravo Unije do trenutka u kojem ga nacionalni zakonodavac nije formalno stavio izvan snage.

2. Protivi li se pravu Zajednice, osobito odredbama Direktive o PDV-u (uzimajući u obzir osobito njezin članak 183.), i načelima djelotvornosti, izravnog učinka i ekvivalentnosti nacionalno zakonodavstvo i praksa države članice u skladu s kojima se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, razlikuje situacija u kojoj porezno tijelo nije vratilo porez u skladu s nacionalnim odredbama koje su tada bile na snazi — i koje su, k tome, povrjeđivale pravo Zajednice — od situacije u kojoj ono to je učinilo, ali povrjeđujući te odredbe i u skladu s kojima se, kad je riječ o iznosu kamata koje se obračunavaju na PDV čiji se povrat nije mogao zahtijevati u razumnom roku zbog zahtjeva nacionalnog prava koji je Sud proglasio protivnim pravu Unije, utvrđuju dva odvojena razdoblja,
  - u prvom razdoblju porezni obveznici imaju samo pravo na isplatu zatezne kamate koja odgovara osnovnoj kamatnoj stopi središnje banke, uzimajući u obzir da, s obzirom na to da je mađarsko zakonodavstvo protivno pravu Zajednice tada još bilo na snazi, mađarska porezna tijela nisu djelovala nezakonito kad nisu odobrila povrat PDV-a iskazanog na računima u razumnom roku, dok
  - u drugom razdoblju treba isplatiti kamatu koja odgovara dvostrukoj osnovnoj kamatnoj stopi središnje banke — koja se usto primjenjuje u slučaju zakašnjenja u pravnom poretku države članice o kojoj je riječ — samo na zakašnjelo plaćanje zateznih kamata koje se odnose na prvo razdoblje?
3. Protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice koja kao početni datum za izračun zateznih kamata (složene kamate ili kamate na kamate) koje se u skladu s odredbama države članice o zakašnjelom plaćanju zateznih kamata duguju na porez naplaćen protivno pravu Unije (kamate na PDV; u ovom slučaju, glavnica) ne uzima izvorni datum dospelja kamata na PDV (glavnica), nego kasniji datum, vodeći računa osobito o tome da je potraživanje kamata na poreze koji su protivno pravu Unije naplaćeni ili nisu vraćeni subjektivno pravo koje izravno proizlazi iz samog prava Unije?
4. Protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice u skladu s kojom porezni obveznik treba podnijeti zaseban zahtjev u slučaju zahtijevanja kamata koje se duguju s osnove povrede poreznog tijela zbog zakašnjenja, dok u drugim slučajevima zahtijevanja zateznih kamata nije potrebno podnijeti takav zaseban zahtjev jer se kamate priznaju po službenoj dužnosti?
5. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice u skladu s kojom se složene kamate (kamate na kamate) zbog zakašnjelog plaćanja kamata na porez koji je, prema utvrđenju Suda, naplaćen protivno pravu Unije (kamate na PDV; u ovom slučaju, glavnica) mogu priznati samo ako porezni obveznik podnese izvanredni zahtjev kojim ne traži konkretno kamate, nego dugovani iznos poreza koji odgovara neplaćenim stjecanjima upravo u trenutku kad je u nacionalnom pravu stavljeno izvan snage pravilo države članice protivno pravu Unije na temelju kojeg je postojala obveza naplate PDV-a zbog navedenog neplaćanja iako su, kad je riječ o poreznim razdobljima koja prethode podnošenju izvanrednog zahtjeva, kamate na PDV na kojima se temelji zahtjev za isplatu složenih kamata već dospjele i još nisu plaćene?
6. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice koja podrazumijeva gubitak prava na isplatu složenih kamata (kamate na kamate) zbog zakašnjelog plaćanja kamata na porez koji je, prema utvrđenju Suda, naplaćen protivno pravu Unije (kamate na PDV; u ovom slučaju, glavnica) u odnosu na zahtjeve za isplatu kamata na PDV koji nisu bili predmet poreznog razdoblja tog poreza na koje se primjenjuje zastarni rok za podnošenje izvanrednog zahtjeva, jer su navedene kamate dospjele ranije?
7. Protivi li se pravu Zajednice i članku 183. Direktive o PDV-u (uzimajući osobito u obzir načelo djelotvornosti i prirodu subjektivnog prava na kamate na neopravdano nevraćene poreze) praksa države članice koja poreznog obveznika definitivno lišava mogućnosti zahtijevanja kamata na porez naplaćen u skladu s nacionalnom odredbom koja je naknadno proglašena protivnom pravu Zajednice i koja je zabranjivala potraživanje PDV-a u odnosu na određena neplaćena stjecanja

- jer [na temelju navedene prakse] nije smatrala osnovanim zahtjev za isplatu kamata u trenutku u kojem se mogao zahtijevati [povrat] poreza, zbog važenja odredbe koja je naknadno proglašena protivnom pravu Zajednice (zato što nije postojalo zakašnjenje i porezno tijelo je samo primijenilo važeće pravo),
- i kasnije, kad je u nacionalnom pravnom poretku stavljena izvan snage odredba proglašena protivnom pravu Zajednice koja je ograničavala pravo na povrat jer je nastupila zastara?
8. Protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice u skladu s kojom se mogućnost zahtijevanja zateznih kamata koje valja platiti na kamate na PDV (glavnica) na koje porezni obveznik ima pravo zbog poreza koji nije vraćen u trenutku kad se mogao zahtijevati njegov povrat zbog pravila nacionalnog prava koje je naknadno proglašeno protivnim pravu Zajednice, za čitavo razdoblje od 2005. do 2011. uvjetuje mogućnošću poreznog obveznika da u tom trenutku zahtijeva povrat PDV-a koji se odnosi na porezno razdoblje tog poreza u kojem je u nacionalnom pravnom poretku stavljena izvan snage predmetna odredba protivna pravu Zajednice (rujan 2011.), iako su kamate na PDV (glavnica) plaćene nakon tog trenutka, a prije trenutka u kojem je podnesen zahtjev nacionalnom sudu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2018. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – FS protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-173/18)

(2018/C 221/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodno pitanje

Treba li pravo Unije tumačiti na način da porezno tijelo ne može isključiti u okviru *a posteriori* poreznog nadzora, mogućnost da porezni obveznici odaberu izuzeće od PDV-a uvedeno za mala poduzeća?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Poljska) – Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) protiv BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Predmet C-183/18)

(2018/C 221/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Tuženik: BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 1. točke (a), članka 9. stavka 3., članka 20. stavka 1. i članka 2. točke (b) Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne ⁽¹⁾ tumačiti na način da odluku dostavljena radi izvršenja, kojom je izrečena novčana kazna pravnoj osobi, treba izvršiti u državi izvršiteljici iako se nacionalnim propisima kojima se prenosi ta Okvirna odluka ne predviđa mogućnost izvršenja odluke kojom se takva kazna izriče pravnoj osobi?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li pojam „pravna osoba” iz članka 1. točke (a) i članka 9. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP tumačiti u skladu s:

(a) pravom države izdavateljice (članak 1. točka (c)),

(b) pravom države izvršiteljice (članak 1. točka (d)),

(c) kao autonoman pojam prava Unije,

i obuhvaća li taj pojam, prema tome, i podružnicu pravne osobe unatoč tomu što ta podružnica nema pravnu osobnost u državi izvršiteljici?

⁽¹⁾ SL 2005, L 76, str. 16-30.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Mađarska) – Glencore Agriculture Hungary Kft. protiv Nemzeti Adó – és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-189/18)

(2018/C 221/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó– és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive o PDV-u ⁽¹⁾, kao i, u dijelu koji se na njih odnosi, temeljno načelo poštovanja prava obrane i članak 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi propis države članice i nacionalna praksa koja se temelji na tom propisu prema kojima utvrđenja koja je porezno tijelo donijelo u okviru nadzora strana u pravnom odnosu (ugovor, transakcija) koji je obuhvaćen poreznom obvezom, uslijed postupka provedenog kod jedne od strana u navedenom pravnom odnosu (izdavatelj računa u glavnom postupku), i koja podrazumijevaju prekvalifikaciju pravnog odnosa, porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir tijekom nadzora druge strane u pravnom odnosu (primatelj računa u glavnom postupku), uzimajući u obzir da u izvornom postupku nadzora druga strana u pravnom odnosu ne raspolaže nikakvim pravom, osobito pravima povezanima sa svojstvom stranke?

2. U slučaju da Sud na prvo pitanje odgovori niječno, protivi li se odredbama Direktive o PDV-u, kao i, u dijelu koji se na njih odnosi, temeljnom načelu poštovanja prava obrane i članku 47. Povelje o temeljnim pravima nacionalna praksa kojom se dopušta postupak poput onog navedenog u prvom pitanju na način da u izvornom postupku nadzora druga strana u pravnom odnosu (primatelj računa) ne raspolaže pravima povezanima sa svojstvom stranke i stoga niti ne može iskoristiti pravo na pravni lijek u okviru postupka nadzora čija utvrđenja porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir u postupku nadzora u pogledu porezne obveze druge strane te ih se potonjoj strani može staviti na teret, uzimajući u obzir da porezno tijelo ne stavlja drugoj strani na raspolaganje relevantan spis nadzora provedenog kod prve strane u pravnom odnosu (izdavatelj računa), konkretno dokumente na kojima se temelje utvrđenja, zapisnike i upravne odluke, nego mu dostavlja samo dio i to u sažetom obliku, pri čemu porezno tijelo tako drugoj strani omogućuje da se sa spisom upozna tek neizravno, odabirući dijelove tog spisa prema vlastitim kriterijima nad kojima druga strana ne može izvršiti nikakav nadzor?
3. Treba li odredbe Direktive o PDV-u, kao i, u dijelu koji se na njih odnosi, temeljno načelo poštovanja prava obrane i članak 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa na temelju koje utvrđenja koja je porezno tijelo donijelo u okviru nadzora strana u pravnom odnosu koji je obuhvaćen pravnom obvezom, uslijed postupka provedenog kod izdavatelja računa, i koja podrazumijevaju utvrđenje da je navedeni izdavatelj sudjelovao u aktivnoj poreznoj utaji, porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir tijekom nadzora primatelja računa, s obzirom na to da, u postupku nadzora provedenog kod izdavatelja, navedeni primatelj ne raspolaže pravima povezanima sa svojstvom stranke i stoga niti ne može iskoristiti pravo na pravni lijek u okviru postupka nadzora čija utvrđenja porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir u postupku nadzora u pogledu porezne obveze primatelja te ih se potonjem primatelju može staviti na teret i s obzirom na to da porezno tijelo primatelju ne stavlja na raspolaganje relevantan spis nadzora provedenog kod izdavatelja, konkretno dokumente na kojima se temelje utvrđenja, zapisnike i upravne odluke, nego mu dostavlja samo dio i to u sažetom obliku, pri čemu porezno tijelo tako primatelju omogućuje da se sa spisom upozna tek neizravno, odabirući dijelove tog spisa prema vlastitim kriterijima nad kojima taj primatelj ne može izvršiti nikakav nadzor?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Sąd Okręgowy w Piotrkowie
Trybunalskim (Poljska) – kazneni postupak protiv B. S.-a**

(Predmet C-195/18)

(2018/C 221/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Stranke glavnog postupka

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. Direktive Vijeća 92/83/EEZ ⁽¹⁾ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića u vezi s Prilogom I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 ⁽²⁾ od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi tumačiti na način da proizvod za proizvodnju čije se sladovine upotrebljavaju slad, glukozni sirup, limunska kiselina i voda može biti pivo dobiveno od slada obuhvaćeno oznakom KN 2203 kombinirane nomenklature, također kada je udio sastojaka koji ne sadržavaju slad u sladovini veći od udjela sastojaka koji sadržavaju slad i ako je glukozni sirup dodan sladovini prije vrenja, te koje kriterije treba primijeniti u određivanju omjera udjela sastojaka koji sadržavaju slad i koji ne sadržavaju slad u sladovini, kako bi se proizvedeni proizvod mogao kategorizirati kao pivo obuhvaćeno oznakom KN 2203?

⁽¹⁾ SL 1992., L 316, str. 21.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 8.

⁽²⁾ SL 1987., L 256, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2018. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – ML

(Predmet C-220/18)

(2018/C 221/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranke glavnog postupka

Okrivljenik: ML

Prethodna pitanja

1. Koje značenje ima [okolnost], u okviru tumačenja prethodno navedenih odredaba ⁽¹⁾, ako u državi članici izdavateljici za zatvorenike postoje mogućnosti pravne zaštite u pogledu uvjeta oduzimanja njihove slobode?
  - (a) Uzimajući u obzir prethodno navedene odredbe, može li se isključiti da postoji stvarna opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja prema okrivljeniku u slučaju njegova izručenja koja bi činila nedopuštenim to izručenje samo zato što postoje mogućnosti takve pravne zaštite a da pritom nije potrebno daljnje ispitivanje konkretnih uvjeta oduzimanja slobode ako pravosudna tijela izvršenja imaju dokaze o postojanju sustavnih ili općih nedostataka u pogledu uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici koji se odnose na određene skupine osoba ili određene zatvorske ustanove?
  - (b) Je li u tu svrhu relevantno to da u pogledu mogućnosti te pravne zaštite Europski sud za ljudska prava nije smatrao da postoje indicije prema kojima one zatvoreniku ne pružaju realne perspektive u svrhu poboljšanja neprimjerenih uvjeta oduzimanja slobode?
2. Ako u skladu s odgovorom na prvo prethodno pitanje postojanje mogućnosti takve pravne zaštite za osobe kojima je oduzeta sloboda, bez daljnjeg ispitivanja konkretnih uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici od strane pravosudnih tijela izvršenja, nije prikladno da bi se isključila stvarna opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg ponašanja prema okrivljeniku:
  - (a) treba li prethodno navedene odredbe tumačiti na način da se ispitivanje uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici od strane pravosudnih tijela izvršenja mora proširiti na sve zatvorske ustanove ili druge ustanove za izvršenje kazne u kojima bi okrivljenik eventualno mogao biti smješten? Vrijedi li to i za samo privremeno oduzimanje slobode ili ono koje služi kao prijelazno rješenje u određenim zatvorskim ustanovama? Može li se pak ispitivanje ograničiti na onu zatvorsku ustanovu u kojoj bi okrivljenik prema navodima tijela države članice izdavateljice vjerojatno i glavninu vremena trebao biti smješten?

- (b) je li s tim u vezi u određenom slučaju potrebno sveobuhvatno ispitivanje dotičnih uvjeta oduzimanja slobode koje utvrđuje kako površinu osobnog prostora po zatvoreniku tako i ostale uvjete oduzimanja slobode? Treba li prilikom ocjene tako utvrđenih uvjeta oduzimanja slobode kao temelj uzeti sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava iz odluke Muršić/Hrvatska (presuda od 30. listopada 2016., br. 7334/13)?
3. Ako i prema odgovoru na 2. prethodno pitanje valja potvrdno odgovoriti na pitanje proširenja obveze pravosudnih tijela izvršenja na ispitivanje svih zatvorskih ustanova koje dolaze u obzir:
- (a) može li ispitivanje uvjeta oduzimanja slobode svake pojedine zatvorske ustanove koja dolazi u obzir od strane pravosudnih tijela izvršenja postati nepotrebnim ako država članica izdavateljica pruži opće jamstvo da okrivljenik neće biti izložen nikakvoj opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja?
- (b) ili, može li se, umjesto ispitivanja uvjeta oduzimanja slobode u svakoj pojedinoj zatvorskoj ustanovi koja dolazi u obzir, odluku pravosudnog tijela izvršenja o dopuštenosti izručenja uvjetovati time da se okrivljenika neće izložiti takvim postupanjima?
4. Ako i prema odgovoru na 3. prethodno pitanje pružanje jamstava i uvjeta nije prikladno kako bi se pravosudna tijela izvršenja oslobodila od obveze ispitivanja uvjeta oduzimanja slobode u svakoj pojedinoj zatvorskoj ustanovi koja dolazi u obzir u državi članici izdavateljici:
- (a) mora li se obveza ispitivanja pravosudnih tijela izvršenja proširiti na uvjete oduzimanja slobode u svim zatvorskim ustanovama koje dolaze u obzir i ako pravosudna tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga izjave kako trajanje okrivljenikova oduzimanja slobode tamo neće premašiti razdoblje od tri tjedna, osim ako nastupe okolnosti koje se tomu protive?
- (b) vrijedi li to i ako pravosudnim tijelima izvršenja nije razvidno je li država članica izdavateljica dala takvu izjavu, odnosno potječe li ona od nekog središnjeg tijela države članice izdavateljice koje je postupalo po zahtjevu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog za pružanje pomoći?

⁽¹⁾ 2002/584/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL, 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)
Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. protiv Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Predmet C-222/18)

(2018/C 221/10)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Tuženik: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. točku (k) i članak 11. stavak 1. Direktive 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi ⁽¹⁾ tumačiti na način da se nacionalni propis, koji razlikuje dvije kategorije recepata i koji liječniku koji obavlja zdravstvenu djelatnost u državi različitoj od predmetne države članice omogućava izdavanje lijekova na recept u odnosu na samo jednu od tih kategorija, protivi načelu uzajamnog priznavanja recepata i slobodi pružanja usluga i da taj propis stoga nije u skladu s tim načelom i tom slobodom?

⁽¹⁾ SL 2011., L 88, str. 45.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Oberlandesgericht Oldenburg
(Njemačka) – postupak izricanja novčane kazne protiv NK**

(Predmet C-231/18)

(2018/C 221/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Oldenburg

Stranke glavnog postupka

NK

Druge stranke u postupku: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Prethodna pitanja

1. Može li se trgovac na veliko stokom koji od poljoprivrednika kupuje žive životinje i prevozi ih do klaonice koja se nalazi na udaljenosti do 100 kilometara i kojoj prodaje životinje, pozivati na iznimku iz članka 13. stavka 1. točke (p) Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 561/2006) ⁽¹⁾ – „vozila koja se koriste za prijevoz živih životinja s gospodarstava do lokalnih tržnica i natrag s tržnica u lokalne klaonice u krugu do 100 km” jer je u slučaju kupnje od poljoprivrednika riječ o „tržnici” u smislu te odredbe ili jer samog poduzetnika koji trguje stokom treba smatrati „tržnicom”?

Ako nije riječ o „tržnici” u smislu te odredbe:

2. Može li se trgovac na veliko stokom, koji od poljoprivrednika kupuje žive životinje i prevozi ih do klaonice u krugu do 100 km i kojoj prodaje životinje, odgovarajućom primjenom prethodno navedene norme pozivati na tu iznimku?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, SL 2006, L 102, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Španjolska) – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. protiv Asendia Spain, S.L.U.

(Predmet C-259/18)

(2018/C 221/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Tuženik: Asendia Spain, S.L.U.

Prethodna pitanja

1. Je li članku 7. stavku 1. i članku 8. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga ⁽¹⁾ (Poštanska direktiva), u verziji koja proizlazi iz Direktive 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. ⁽²⁾, protivan nacionalni propis u skladu s kojim jamstvo dodijeljeno poštanskom operatoru koji je imenovan pružateljem univerzalne poštanske usluge uključuje to da je on jedini ovlašten za distribuciju sredstava za frankiranje različitih od poštanskih maraka?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, može li se u skladu s poštanskim propisima Europske unije zahtijevati od privatnih poštanskih operatora da raspoložu fizičkim objektima dostupnima javnosti kako bi mogli distribuirati i prodavati sredstva za frankiranje različita od poštanskih maraka?

⁽¹⁾ SL 1998., L 15, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.)

⁽²⁾ Direktiva 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici (SL 2008., L 52, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 214.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2018. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Predmet C-272/18)

(2018/C 221/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Prethodna pitanja

1 Uključuje li izuzimanje iz područja primjene navedeno u članku 1. stavku 2. (e) Konvencije o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze od 19. lipnja 1980. (u daljnjem tekstu: Rimska konvencija) i članku 1. stavku 2. (f) Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (u daljnjem tekstu: Uredba Rim I)⁽¹⁾ i dogovore između fiducijanta i fiducijara koji za njega drži udio u komanditnom društvu, osobito kada postoji isprepletenost društvenih i fiducijarnih ugovora?

2 U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li se članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (u daljnjem tekstu: Direktiva o nepoštenim uvjetima)⁽²⁾ tumačiti tako da je odredba sadržana u ugovoru o fiduciji o upravljanju udjelom u komanditnom društvu, sklopljenog između poduzetnika i potrošača o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori, a prema kojoj je primjenjivo pravo države sjedišta komanditnog društva, nepoštena ako je jedina svrha ugovora o fiduciji upravljanje udjelom u komanditnom društvu i da fiducijant ima prava i obveze izravnog člana društva?

3 U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje:

Mijenja li se taj odgovor ako poduzetnik ne mora otići u državu potrošača kako bi pružao dugovane usluge, ali je obvezan potrošaču proslijediti dividende kao i druge imovinske koristi od udjela i informacije o poslovanju udjela? Je li pritom važno primjenjuje li se Uredba Rim I ili Rimska konvencija?

4 U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje:

Bi li se taj odgovor promijenio ako je dodatno potrošač potpisao zahtjev za upis poslovnih udjela u državi svojeg uobičajenog boravišta, poduzetnik informacije o udjelima stavlja na raspolaganje i na internetu te da je uspostavljeno mjesto plaćanja u državi potrošača kojoj potrošač treba uplatiti iznos udjela u društvu, iako poduzetnik nije ovlašten raspolagati tim bankovnim računom? Je li pritom važno primjenjuje li se Uredba Rim I ili Rimska konvencija?

⁽¹⁾ SL 2008, L 177, str. 6. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109.)

⁽²⁾ SL 1993, L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2018. uputio Nejvyšší správní soud (Česka republika) – Milan Vinš protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-275/18)

(2018/C 221/14)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Milan Vinš

Druga stranka u postupku: Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Je li dopušteno pravo na izuzeće od poreza na dodanu vrijednost po izvozu robe (članak 146. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva)) uvjetovati time da se roba prvo mora podvrgnuti točno određenom carinskom postupku (§ 66 Zakona č. 235/2004 Sb., o dani z pridané hodnoty) (članak 66. Zakona br. 235/2004 o porezu na dodanu vrijednost)?
2. Može li se takvo nacionalno zakonodavstvo dostatno opravdati u skladu s člankom 131. Direktive kao pretpostavka za potrebe sprečavanja utaje poreza, izbjegavanja njihova plaćanja ili zloporabe?

⁽¹⁾ SL 2006, L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike**(Predmet C-304/18)**

(2018/C 221/15)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Z. Malušková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika time što je odbila staviti na raspolaganje vlastita tradicionalna sredstva u iznos od 2 120 309,50 eura u vezi s obavijesti o nenaplativosti IT(07)08-917, povrijedila obveze koje je dužna ispuniti na temelju članka 8. Odluke Vijeća 94/728/EZ Euratom ⁽¹⁾, članka 8. Odluke Vijeća 2000/597/EZ Euratom ⁽²⁾, članka 8. Odluke Vijeća 2007/436/EZ Euratom ⁽³⁾ i članka 8. Odluke Vijeća 2014/335/EU ⁽⁴⁾ te članaka 6., 10., 11. i 17. Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1552/1989 ⁽⁵⁾, članaka 6., 10., 11. i 17. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 ⁽⁶⁾ i članaka 6., 10., 12. i 13. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 609/2014 ⁽⁷⁾;
- Talijanskoj Republici naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Dokazima kojima raspolaže Komisija, koji se temelje na obavijestima i informacijama koje je dala Talijanska Republika tijekom presudnog postupka, upućuje se na to da su u okviru operacije borbe protiv prijevara čiji je cilj bio borba protiv nezakonitog trgovanja stranim prerađenim duhanom tijekom 1997. talijanska tijela utvrdila predmetnu carinsku obvezu, iskazala je na posebnim računima te naknadno dužnika obavijestile o iznosu dugovanih carina. Budući da je predmetno dugovanje bilo iskazano na posebnim računima (računima B) i nije bilo osporeno, talijanska tijela trebala su ga pravodobno naplatiti što međutim nisu učinila. Talijanska tijela čekala su da se s time povezani kazneni postupci pokrenuti protiv dužnikâ dovrše prije pokretanja postupka naplate, a oni su bili pokrenuti otprilike 6 godina poslije nastanka i utvrđivanja duga.

Carine su vlastita sredstva Unije te ih se mora naplatiti od država članica i staviti na raspolaganje Komisiji. Obveza država članica da utvrde prava Unije na vlastita sredstva nastaje u trenutku kada se udovolji zahtjevima predviđenima carinskim propisima (određivanje iznosa carina koje proizlaze iz carinske obveze i identiteta carinskog obveznika).

Uredba o stavljanju na raspolaganje usto propisuje da države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da iznos utvrđenih prava bude stavljen na raspolaganje Komisiji. Države članice oslobađaju se obveze stavljanja na raspolaganje Komisiji iznosa koji su jednaki utvrđenim pravima samo kada se naplata ne može izvršiti zbog više sile ili kada proizlazi da postoji apsolutna nemogućnost naplate zbog razloga koji se ne mogu pripisati državama članicama. Ako država članica Komisiji ne stavi na raspolaganje iznos utvrđenih vlastitih sredstava, a da nije ispunjen jedan od uvjeta predviđenih Uredbom o stavljanju na raspolaganje, ta država članica povrjeđuje obveze koje je dužna ispuniti na temelju propisa Unije. Svako kašnjenje sa stavljanjem na raspolaganje vlastitih sredstava dovodi do toga da za odnosnu državu članicu nastaje obveza plaćanja zateznih kamata za svoje vrijeme kašnjenja.

Budući da su talijanska tijela u biti kasnila 6 godina sa pokretanjem postupaka naplate predmetnog duga i da se to kašnjenje može pripisati isključivo talijanskim tijelima, Talijanska Republika ne može tvrditi da je poduzela sve potrebne mjere kako bi osigurala da iznos utvrđenih prava bude stavljen na raspolaganje Komisiji. Talijanska tijela su uvijek odbijala staviti na raspolaganje Komisiji utvrđeni iznos.

Komisija stoga tvrdi da je u predmetnom slučaju Talijanska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 8. Odluke o vlastitim sredstvima te članka 6., 10., 11. i 17. (koji su postali članci 6., 10., 12. i 13.) Uredbe o stavljanju na raspolaganje.

- ⁽¹⁾ 94/728/EZ, Euratom: Odluka Vijeća od 31. listopada 1994. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (SL L 293, str. 9.)
- ⁽²⁾ 2000/597/EZ, Euratom: Odluka Vijeća od 29. rujna 2000. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (SL L 253, str. 42.)
- ⁽³⁾ 2007/436/EZ, Euratom: Odluka Vijeća od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (SL L 163, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1. svezak 15., str. 141.)
- ⁽⁴⁾ 2014/335/UE, Euratom: Odluka Vijeća od 26. svibnja 2014. o sustavu vlastitih sredstava Europske Unije (SL L 168, str. 105.)
- ⁽⁵⁾ Uredba (EEZ, Euratom) br. 1552/89 Vijeća od 29. svibnja 1989. o provedbi Odluke br. 88/376/EEZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 155, str. 1.)
- ⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 od 22. svibnja 2000. o provedbi Odluke br. 94/728/EZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 12.)
- ⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (UE, Euratom) br. 609/2014 od 26. svibnja 2014. o metodama i postupku za stavljanje na raspolaganje tradicionalnih vlastitih sredstava i vlastitih sredstava koja se temelje na PDV-u i BND-u te o mjerama za zadovoljavanje potreba za gotovinom (preinačeno) (SL L 168, str. 39.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Distillerie Bonollo i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-431/12) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine — Izmjena konačne antidampinške pristojbe — Djelomična privremena revizija — Tužba za poništenje — Izravni i osobni utjecaj — Dopuštenost — Određivanje uobičajene vrijednosti — Izračunana uobičajena vrijednost — Promjena metodologije — Osobni tretman — Članak 2. stavak 7. točka (a) i članak 11. stavak 9. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 [koji su postali članak 2. stavak 7. točka (a) i članak 11. stavak 9. Uredbe (EU) 2016/1036] — Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”)

(2018/C 221/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italija), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italija), Distillerie Mazzari SpA (Sant’Agata sul Santerno, Italija), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italija) i Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: R. MacLean, *solicitor* i A. Bochon, *odvjetnik*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i B. Driessen, *agenti*, uz asistenciju u početku G. Berrischa, *odvjetnik*, i N. Chesaitesa, *barrister*, zatim G. Berrischa i naposljetku N. Tuominena, *odvjetnik*)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: u početku M. França i A. Stobiecka-Kuik, a zatim M. França i J.-F. Brakeland, *agenti*), i Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kina) (zastupnici: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma i J. Cornelis, *odvjetnici*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe [Vijeća] (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.).

Izreka

1. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe [Vijeća] (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine.
2. Antidampinška pristojba određena Provedbenom uredbom br. 626/2012 održava se na snazi u pogledu proizvoda društva Ninghai Organic Chemical Factory sve dok Europska komisija i Vijeće Europske unije ne poduzmu mjere kako bi postupili u skladu ovom presudom.
3. Vijeće će snositi vlastite troškove i troškove društava Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl i Comercial Química Sarasa, SL.

4. Komisija će snositi vlastite troškove.
5. Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 366, 24. 11. 2012.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – WE Brand (EW)

(Predmet T-241/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije EW — Raniji verbalni žig Europske unije WE — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2018/C 221/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Botis i J. Ivanauskas, agents)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: R. van Oerle i L. Bekke, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. veljače 2016. (predmet R 426/2015-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava WE Brand i El Corte Inglés.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. veljače 2016. (predmet R 426/2015-2).
2. EUIPO i društvo WE Brand Sàrl snosit će, osim vlastitih, i troškove društva El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – HK protiv Komisije

(Predmet T-574/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Mirovina za nadživjele osobe — Pretpostavke za odobravanje — Uvjet koji se odnosi na vrijeme trajanja braka — Izvanbračna zajednica — Članak 17. stavak 1. Priloga VIII. Pravilniku”)

(2018/C 221/18)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HK (zastupnici: S. Rodrigues i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i F. Simonetti, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku M. Bauer i M. Veiga, zatim M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži poništenje Komisijine odluke kojom je tužitelju odbijeno odobravanje mirovine za nadživjele osobe i, u slučaju potrebe, poništenje Komisijine odluke kojom je odbijena tužiteljeva žalba i kojim se, s druge strane, traži naknada navodno pretrpljene imovinske i neimovinske štete.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. HK-u nalaže se snošenje troškova.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL L 59, 15. 2. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-151/15 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Malta protiv Komisije

(Predmet T-653/16) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti kojima Komisija raspolaže — Dokumenti koji potječu iz države članice — Dokumenti razmijenjeni u okviru sustava kontrole za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike — Članak 113. Uredbe (EZ) br. 1224/2009 — Javni pristup nakon zahtjeva nevladine organizacije — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja — Lojalna suradnja — Odabir pravne osnove”)

(2018/C 221/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Republika Malta (zastupnik: A. Buhagiar, agent)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke glavnog tajnika Komisije od 13. srpnja 2016. o Greenpeaceovu ponovnom zahtjevu za pristup dokumentima koji se odnose na navodno nezakonitu pošiljku žive crvene tune iz Tunisa u uzgajalište tuna na Malti, u dijelu u kojem je Greenpeaceu odobren pristup dokumentima koji potječu od malteških tijela.

Izreka

1. Poništava se odluka glavnog tajnika Europske komisije od 13. srpnja 2016. o Greenpeaceovu ponovnom zahtjevu za pristup dokumentima koji se odnose na navodno nezakonitu pošiljku žive crvene tune iz Tunisa na Maltu, u dijelu u kojem je Greenpeaceu odobren pristup dokumentima navedenima u Prilogu B toj odluci pod brojevima 112 do 230.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će svoje troškove, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 428, 21. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Gall Pharma protiv EUIPO-a – Pfizer (Styriagra)

(Predmet T-662/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Styriagra — Raniji verbalni žig Europske unije VIAGRA — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 221/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austrija) (zastupnici: u početku D. Reichelt i L. Figura, zatim T. Schafft, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Pfizer Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. lipnja 2016. (predmet R 724/2015-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pfizer i Gall Pharma.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gall Pharma GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 8. svibnja 2018. – Luxottica Group protiv EUIPO-a – Chen (BeyBeni)

(Predmet T-721/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije BeyBeni — Raniji nacionalni figurativni žig Ray-Ban — Relativni razlog za odbijanje — Šteta za ugled — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 221/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Luxottica Group SpA (Milano, Italija) (zastupnici: E. Ochoa Santamaría i I. Aparicio Martínez, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Xian Chen (Wenzhou, Kina)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. lipnja 2016. (predmet R 675/2015-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Luxottica Group i X. Chena.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. lipnja 2016. (predmet R 675/2015-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Luxottica Group i X. Chena.
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 454, 5. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – J-M.-E.V. e hijos protiv EUIPO-a – Masi (MASSI)

(Predmet T-2/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASSI — Raniji nacionalni verbalni žig MASI — Članak 56. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 63. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001)) — Pravomoćnost — Članak 53. stavak 1. točka (a) i članak 8. stavak 2. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članak 60. stavak 1. točka (a) i članak 8. stavak 2. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Općepoznati žig u smislu članka 6.a Pariške konvencije”)

(2018/C 221/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Španjolska) (zastupnici: M. Ceballos Rodríguez i J. Güell Serra, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Palmero Cabezas i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Alberto Masi (Milano, Italija) (zastupnici: C. Ceriani, S. Giudici i A. Ferreri, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. listopada 2016. (R 793/2015-1) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između M. Masija i društva J-M.-E.V. e hijos.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 4. listopada 2016. (R 793/2015-1).

2. EUIPO će, osim vlastitih, snositi i troškove društva J-M.-E.V. e hijos, SRL.

3. Alberto Masi snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 63, 27. 2. 2017.

**Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Skyleader protiv EUIPO-a –
Sky International (SKYLEADER)**

(Predmet T-34/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije SKYLEADER — Neuzimanje u obzir dokaza iznesenih pred Odjelom za poništaje — Članak 76. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 95. stavak 2. Uredbe (UE) 2017/1001] — Članak 51. stavak 1. točka (a). Uredbe br. 207/2009 [koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001] — Pravilo 40. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 19. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2017/1430)“)

(2018/C 221/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Češka republika) (zastupnik: K. Malmstedt, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Sky International AG (Zoug, Švicarska) (zastupnik: J. Barry, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. studenog 2016. (predmet R 805/2016-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Sky International i Skyleader.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Skyleader a.s. nalaže se snošenje troškova, uključujući i nužne troškove koje je društvo Sky International AG snosilo u cilju postupka pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Mega Liner)(Predmet T-187/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Mega Liner — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)“

(2018/C 221/24)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Njemačka) (zastupnici: T. Weeg i K. Lüken, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Fischer i W. Schramek, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. (predmet R 442/2016-1) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog žiga Mega Liner kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se točka 2. izreke odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 9. siječnja 2017. (predmet R 442/2016-1).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva Bernard Krone Holding SE & Co. KG koji su nastali u postupku pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Coil Liner)(Predmet T-188/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Coil Liner — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)“

(2018/C 221/25)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Njemačka) (zastupnici: T. Weeg i K. Lüken, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Fischer i W. Schramek, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. (predmet R 443/2016 –1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog žiga Coil Liner kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se točka 2. izreke odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 9. siječnja 2017. (predmet R 443/2016–1).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva Bernard Krone Holding SE & Co. KG koji su nastali u postupku pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – CeramTec protiv EUIPO-a – C5 Medical Werks (Forme d'une pièce de prothèse de hanche i dr.)

(Spojeni predmeti T-193/17, T-194/17 i T-195/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik dijela umjetnog zgloba kuka — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje oblik dijela umjetnog zgloba kuka — Žig Europske unije koji se sastoji od nijanse ružičaste — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim i obustava postupka za proglašavanje žiga ništavim — Pravno sredstvo nositelja žiga radi poništenja odluka o obustavi postupka — Nedopuštenost pravnog sredstva pred žalbenim vijećem — Članak 59. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 67. Uredbe (EU) 2017/1001)”

(2018/C 221/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CeramTec GmbH (Plochingen, Njemačka) (zastupnici: u početku A. Renck i E. Nicolás Gómez, zatim A. Renck, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: S. Naumann, odvjetnik)

Predmet

Tužbe podnesene protiv odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2017. (predmeti R 929/2016-4, R 928/2016-4 i R 930/2016-4) koje se odnose na postupke za proglašavanje žigova ništavim između društava C5 Medical Werks i CeramTec.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu CeramTec GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva C5 Medical Werks.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – SB protiv EUIPO-a

(Predmet T-200/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Članovi privremenog osoblja — Ugovor na određeno vrijeme — Odluka o neproduljenju — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Dužnost brižnog postupanja — Diskriminacija na temelju dobi”)

(2018/C 221/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SB (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: K. Tóth i A. Lukošūtė, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke izvršnog direktora EUIPO-a od 2. lipnja 2016. kojom je odbijeno drugo produljenje tužiteljeva ugovora, kao i odluke navedenog direktora od 19. prosinca 2016. kojom je odbijena tužiteljeva žalba.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. SB-u nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 178, 6. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Raise Conseil protiv EUIPO-a – Raizers (RAISE)

(Predmet T-463/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije RAISE — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Članak 52. stavci 1. i 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001)”)

(2018/C 221/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Raise Conseil (Pariz, Francuska) (zastupnici: F. Fajgenbaum i T. Lachacinski, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Raizers (Pariz) (zastupnik: E. Fortunet, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. svibnja 2017. (predmet R 1606/2016-5) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Raizers i Raise Conseil.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Raise Conseil nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 19. travnja 2018. – Allergopharma protiv Komisije

(Predmet T-354/15) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Program potpora koji predviđa dodjelu izuzeća od obveznih rabata u odnosu na neke farmaceutske proizvode — Odluka kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Nepostojanje osobnog utjecaja — Akt koji se sastoji od provedbenih mjera — Nedopuštenost”)

(2018/C 221/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Njemačka) (zastupnici: T. Müller-Ibold, i F.-C. Laprévotte, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i T. Maxian Rusche, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Bencard Allergie GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: J. Fiegler, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije (EU) 2015/1300 od 27. ožujka 2015. o programu potpore koji je provela Njemačka – potpora za njemačka farmaceutska trgovačka društva u financijskim poteškoćama u obliku izuzeća od obveznih rabata SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) (SL 2015., L 199, str. 27.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.

2. Allergopharma GmbH & Co. KG snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

3. Bencard Allergie GmbH snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 328, 5. 10. 2015.

Rješenje Općeg suda od 23. travnja 2018. – Winkler protiv Komisije

(Predmet T-916/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Prijenosa nacionalnih mirovinskih prava — Prijedlog za uračunavanje razdoblja osiguranja — Akt koji se ne može pobijati — Akt koji negativno ne utječe — Očita nedopuštenost”)

(2018/C 221/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bernd Winkler (Grange, Irska) (zastupnik: A. Kässens, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje obavijesti Komisije od 20. travnja 2016. o prijedlogu za uračunavanje razdoblja osiguranja koja treba uzeti u obzir u mirovinski sustav Europske unije povodom zahtjeva za prijenos prava na mirovinu koje je tužitelj stekao prije svojeg stupanja na dužnost u službu Unije te, s druge strane, za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog nezakonitosti koje je počinila Komisija pri obradi navedenog zahtjeva za prijenos.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Berndu Winkleru nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 46, 13. 2. 2017.

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2018. – Siberian Vodka protiv EUIPO-a– Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Predmet T-234/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig DIAMOND ICE — Raniji verbalni žig Europske unije DIAMOND CUT — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2018/C 221/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Siberian Vodka AG (Herisau, Švicarska) (zastupnik: O. Bischof, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Njemačka) (zastupnik: A. Zafar, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. veljače 2017. (predmet R 1171/2016-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Schwarze und Schlichte Markenvertrieb i Siberian Vodka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Siberian Vodka AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

Rješenje Općeg suda od 18. travnja 2018. – Iordăchescu i dr. protiv Parlamenta i dr.

(Predmet T-298/17) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Direktiva 2014/40/EU — Usklađivanje zakonodavstva — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda — Rok za podnošenje tužbe — Nepravodobnost — Zahtjev za naknadu štete — Akt kojim se pokreće postupak — Povreda formalnih zahtjeva — Nedopuštenost — Nenadležnost”)

(2018/C 221/32)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelji: Adrian Iordăchescu (Bukurešt, Rumunjska), Florina Iordăchescu (Bukurešt), Mihaela Iordăchescu (Bukurešt) i Cristinel Iordăchescu (Bukurešt) (zastupnik: A. Cuculis, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: L. Visaggio i C. Ionescu Dima, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Karlsson i O. Segnana, agenti) i Europska komisija (zastupnici: H. Stancu i J. Tomkin, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži djelomično poništenje Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014., L 127, str. 1.) i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Adrianu Iordăchescu, Florini Iordăchescu i Mihaeli Iordăchescu, kao i Cristinelu Iordăchescu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 256, 7. 8. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 3. svibnja 2018. – VQ protiv BCE-a

(Predmet T-203/18 R)

(„Privremena pravna zaštita — Ekonomska i monetarna politika — Bonitetni nadzor kreditnih institucija — Zadaće koje se ESB-u dodjeljuju na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 — Ovlasti ESB-a — Posebne nadzorne ovlasti — Upravne sankcije — Objava — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2018/C 221/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VQ (zastupnik: G. Cahill, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: E. Koupepidou, E. Yoo i M. Puidokas, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke Upravnog vijeća ESB-a ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 od 14. ožujka 2018. o novčanoj sankciji i njenoj objavi na internetskoj stranici ESB-a.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima odlučit će se naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. svibnja 2018. – Czarnecki protiv Parlamenta

(Predmet T-230/18 R)

(„Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Institucionalno pravo — Potpredsjednik Europskog parlamenta — Odluka Parlamenta o okončanju mandata potpredsjednika — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nalog za plaćanje — Nedopuštenost”)

(2018/C 221/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ryszard Czarnecki (Varšava, Poljska) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, suspenzije primjene odluke Europskog parlamenta od 7. veljače 2018. kojom se odobrava privremeni prestanak tužiteljeve funkcije potpredsjednika Parlamenta i, s druge strane, nalaganja Parlamentu da zadrži na snazi tužiteljev mandat potpredsjednika Parlamenta.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 14. ožujka 2018. – Abaco Energy i drugi protiv Komisije**(Predmet T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Abaco Energy, SA (Madrid, Španjolska), i 1 660 drugih tužitelja (zastupnici: P. Holtrop, P. Kuypers i M. de Wit, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije C(2017) 7384 *final* od 10. studenoga 2017. u predmetu SA.40348 (2015/NN) o potpori za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora energije, kogeneracije i otpada; ⁽¹⁾
- naloži Komisiji da provede odvojene procjene prijašnjeg i sadašnjeg sustava u skladu s pravom EU-a;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila svoju dužnost pažnje.
  - Komisija je dužna u potpunosti izvršavati obveze koje ima u skladu s Ugovorima. Komisija je imala mogućnost, informacije i sredstva koja su potrebna za ocjenu prethodnog sustava, kao dijela svoje procjene prilikom donošenja odluke i kako je to zakonom propisano. Komisija je povrijedivši standarde koji se od nje zahtijevaju u skladu s Ugovorima propustila postupiti u skladu s tom obvezom zato što nije provela neovisnu procjenu prijašnjeg sustava.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci koja se tiče činjenica.
  - Komisija je počinila očitu pogrešku koja se tiče činjenica kada je utvrdila da je prijašnji sustav obuhvaćen sadašnjim sustavom. Očito je da nije došlo do obuhvaćanja i da su nasuprot tome kroz čitavo razdoblje postojala dva potpuno odvojena sustava, a za svaki od njih bila je potrebna posebna procjena kako bi se utvrdila sukladnost sa pravilima o državnim potporama.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci koja se tiče prava.
  - Komisija je propustila pravilno primijeniti svoje odgovarajuće obvezujuće smjernice, postupajući tako protivno pravu EU-a. Usto, Komisija je utvrdila da nije bilo potrebno ocjenjivati prijašnji sustav zato što je prijašnji sustav obuhvaćen trenutačnim sustavom. Tužitelji tvrde da je Komisija tim utvrđenjem povrijedila pravo EU-a.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje nedostatno.

- Komisija nije iznijela dovoljno razloga koji bi tužitelju omogućili da shvati koji je temelj za donošenje Komisijine odluke. Iz odluke nije jasno (i) na temelju čega je Komisija utvrdila da je prijašnji sustav obuhvaćen trenutačnim sustavom, i (ii) na temelju čega to što je jedan sustav obuhvaćen drugim ne stvara potrebu da se procijeni je li prvi sustav u skladu s pravilima o državnim potporama. Ta su dva ključna utvrđenja Komisiju navela na donošenje odluke. Sukladno tome, tužiteljima je uskraćeno njihovo temeljno pravo na to da dobiju odluku koja im omogućava da shvate kako i zašto je Komisija došla do zaključka navedenog u odluci.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi prava i povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

- Komisija je dužna u skladu s člankom 41. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima odlučiti o tužiteljevim interesima u skladu s odlukom na nepristran i pravičan način. Komisija je povrijedila tu obvezu tako što je Komisijinim interesima i interesima Španjolske nepravilno dala prednost pred tužiteljevim interesima.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti

- time što nije provela neovisnu procjenu prijašnjeg sustava Komisija nije u obzir uzela interese tužitelja, povrjeđujući tako načelo proporcionalnosti.

(¹) SL 2017., C 442, str. 1.

Tužba podnesena 11. travnja 2018. – PV protiv Komisije

(Predmet T-224/18)

(2018/C 221/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PV (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično naloži da se:

- ova tužba spoji s predmetom T-786/16 koji je u tijeku, u skladu s načelom spojivosti i člankom 68. pročišćene verzije Poslovnika Općeg suda Europske unije od 4. ožujka 2015.;
- smatra da je uznemiravanje dokazano i da se potvrdi korištenje „ovjeravanja neistinitog sadržaja”, zbog čega pravni poredak Europske unije ne može tolerirati takve nezakonitosti;
- poništi postupak CMS 17/025 u svim tim dijelovima i poništi odluka koja je osnova žalbe R/8/18;

- poništi odluka o „utvrđivanju iznosa tužiteljeve plaće na nulu” od 1. listopada 2017;
- poništi odluka kojom se tužitelja obvezuje na sudjelovanje u postupku ocjenjivanja FP 2016 (kalendarska godina 2016.), kao i odbijanje žalbe R/502/17 od 16. ožujka 2018. zbog uznemiravanja i nesposobnosti za rad;
- poništi odluka kojom se tužitelja obvezuje na sudjelovanje u postupku ocjenjivanja FP 2017 (kalendarska godina 2017.), zbog uznemiravanja i poništi odluka protiv koje je podnesena žalba R/121/18;
- poništi odluka, kao i odbijanje žalbe R/413/17 od 15. siječnja 2018., kojom je tužitelj premješten u GU za usmeno prevođenje, povredom osnovnog načela brižnog postupanja;
- poništi odluka PMO-a od 12. rujna 2017. (osoba [X]) kojom je odlučeno o isplati iznosa od 42 704,74 eura navedenog u opomeni dužniku br. ABAC 324170991 od 20. srpnja 2017., uz tužiteljeve neisplaćene plaće za razdoblje od 1. kolovoza 2016. do 30. rujna 2017., kao i odbijanje žalbe R/482/17 od 9. ožujka 2018.;

i dodijeli sljedeću naknadu štete na temelju članka 340. UFEU-a:

- naloži naknadu neimovinske štete u iznosu od 98 000 eura koja je posljedica pobijanih odluka;
- što se tiče imovinske štete, dodijeli:
  - ili iznos od 23 190,44 eura zaostalih plaća za razdoblje od 1. listopada 2017. do 30. travnja 2018., ako Opći sud smatra da tužitelj ima pravo na cijeli iznos svoje plaće;
  - ili iznos od 7 612,87 eura zaostalih plaća za razdoblje od 1. listopada 2017. do 30. travnja 2018., ako Opći sud smatra da tužitelj ima pravo samo na razliku između svoje plaće u Komisiji i plaće primljene u privatnom sektoru;
- napokon, dodijeli ukupnu naknadu štete u iznosu od 121 990,44 eura, to jest 105 612,87 eura koje treba uvećati za zatezne kamate do dana potpune naknade;

i u svakom slučaju:

- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 1., 3., 4. i članka 31. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), kao i članka 1.e točke 2. i članka 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) kojima se zabranjuje uznemiravanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 21.a, 22.b i 23. Pravilnika o osoblju, kojima se zabranjuje počinjenje nezakonitih radnji, osobito zbog toga što je tužitelj bio prisiljen sudjelovati u postupku ocjenjivanja za 2016. godinu, iako nije obavljao nikakav posao zbog nesposobnosti za rad i opoziva od 1. kolovoza 2016.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje i članka 11.a Pravilnika o osoblju koji se odnose na izravne sukobe interesa.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela brižnog postupanja i pomoći, koja je počinjena odlukom o tužiteljevu premještanju u GU za usmeno prevođenje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na načelu prava na prigovor neizvršavanja i na načelu zakonitosti.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. točke 3. Priloga IX. Pravilniku o osoblju i na povredi načela „*non bis in idem*”, kojom je zahvaćen stegovni postupak CMS 17/025 pokrenut protiv tužitelja.
7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 41. stavka 1. Povelje i osobito na povredi razumnih rokova za navedeni stegovni postupak.

Tužba podnesena 1. travnja 2018. – Manéa protiv CdT-a

(Predmet T-225/18)

(2018/C 221/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Camelia Manéa (Echternach, Luksemburg) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Tuženik: Prevoditeljski centar za tijela Europske unije (CdT)

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku direktorice Prevoditeljskog centra za tijela Europske unije od 29. svibnja 2017. o neproduljenju tužiteljčina ugovora na određeno vrijeme u iznosu koji odgovara primicima od rada koje bi zaradila da je i dalje ostala u službi Centra tijekom četiri godine, po potrebi umanjen za iznos odgovarajućih primitaka od rada ili naknada na koje bi osim toga imala pravo i naloži plaćanje odgovarajućih doprinosa za mirovinsko osiguranje u sustav Zajednice;
- naloži tužiteljčino ponovno zapošljavanje kao člana privremenog osoblja u Centru, s učinkom od 1. siječnja 2019. ili, ako to bude nemoguće, naloži tuženiku da joj isplati naknadu imovinske i neimovinske štete koja joj je nastala zbog gubitka zaposlenja na neodređeno vrijeme u iznosu koji odgovara primicima od rada koje bi zaradila da je i dalje ostala u službi Centra tijekom četiri godine, po potrebi umanjen za iznos odgovarajućih primitaka od rada ili naknada na koje bi osim toga imala pravo i naloži plaćanje odgovarajućih doprinosa za mirovinsko osiguranje u sustav Zajednice;
- naloži Prevoditeljskom centru da joj nadoknadi neimovinsku i imovinsku štetu koje su joj nastale odlukom od 12. studenoga 2015., od čega iznos od 11 136 eura na ime neimovinske štete, iznos od 12 000 eura na ime njezine izgubljene zarade i iznos od 9 674 eura na ime njezinih troškova pomoći;
- naloži tuženiku snošenje troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze da se tužiteljicu vrati u pravni položaj u kojem se nalazila prije donošenja opozvanog akta, na pogreškama koje se tiču činjenica, očitim pogreškama u ocjeni ili na nedostatnom obrazloženju te na povredi interesa službe, u dijelu u kojem se nova odluka o tome da se tužiteljica ponovno ne zaposli od 31. siječnja 2016. temeljila na elementima koji, suprotno onome što je u njoj navedeno, nisu postojali kad je u studenome 2015. postavljeno pitanje o njezinu ponovnom zapošljavanju.

2. Drugi tužbeni razlog koji se, kao prvo, temelji na povredi kadrovske politike koju je utvrdio upravni odbor, u dijelu u kojem je u odluci o neobnavljanju ugovora navedeno da je u interesu službe primjena politike zamjene članova privremenog osoblja članovima ugovornog osoblja. Kao drugo, taj se tužbeni razlog temelji na pogrešci u ocjeni, u dijelu u kojem je navedeno da je zamjena tužiteljice članom ugovornog osoblja opravdana reorganizacijom Odjela za podršku pri prevođenju i kao treće, na pogrešci koja se tiče činjenica u dijelu u kojem je utvrđeno da je to bio slučaj.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, očitoj pogrešci u ocjeni i/ili nedostatnom obrazloženju, u dijelu u kojem je retroaktivno i samo u interesu službe odlučeno da se tužiteljicu neće ponovno zaposliti, umjesto da joj se nadoknadi šteta, iako je, prema njezinu mišljenju, obnova opozvane odluke bila nemoguća ili osobito teško. Štoviše, ta odluka nije nužna za ostvarenje svrha mjere, njome se okolnosti slučaja ponovno ne ispituju na potpun način, u suprotnosti je s legitimnim očekivanjima i neovisno o njoj i dalje postoji obveza naknade štete, koja je posljedica drugih nepravilnosti prvotne odluke.

**Tužba podnesena 9. travnja 2018. – Martini-Sportswear protiv EUIPO-a – Olympique de Marseille
(M)**

(Predmet T-237/18)

(2018/C 221/38)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Austrija) (zastupnik: W. Lang, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija figurativnog žiga M – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 238 066

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. siječnja 2018. u predmetu R 1755/2017-4.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je odluka odjela za prigovore od 25. svibnja 2017. nevaljana;
- preinači pobijanu odluku tako da prigovor odbije;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.
-

Tužba podnesena 23. travnja 2018. – IFSUA protiv Vijeća**(Predmet T-251/18)**

(2018/C 221/39)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: T. Gui Mori, abogado)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Na temelju članka 263. stavka 4. *in fine* UFEU-a, tužitelj IFSUA, na kojeg se članci u nastavku izravno odnose, od Općeg suda zahtijeva poništenje članka 2. stavka 2. i članka 9. stavaka 4. i 5. Uredbe Vijeća (EU) od 23. siječnja 2018. (SL od 31. siječnja 2018.), na temelju jasnog kriterija odvojivosti tih odredaba, shvaćajući je kao „regulatorni akt” kojim se provode mjere ograničavanja i ukupni dopušteni ulov (TAC) rekreativnog ribolova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv Uredbe Vijeća (EU) 2018/120 ⁽¹⁾, čije se djelomično poništenje traži.

U tom pogledu, tužitelj navodi da se zahtijeva poništenje gore navedenih odredaba s obzirom na to da njihova primjena na razne načine rekreativnog ribolova, aktivnosti koje nisu dio zajedničke ribolovne politike, dovodi do potpune zabrane ribolova lubina (*Dicentrarchus labrax*), usmjerene samo protiv podvodnih ribolovaca, dovodeći u opasnost opstanak te aktivnosti, odnosno sporta i industrije tog sektora.

U prilog svojoj tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 5., članka 3. stavka 1. točke (d), članka 4. stavka 2. točke (d) i članka 6. točaka (d) i (e) UFEU-a jer pobijane odredbe predstavljaju prohibitivne mjere koje se izravno odnose na rekreativni i sportski podvodni ribolov lubina, a da za to Vijeće nema čak ni podijeljenu nadležnost.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome što članak 2. stavak 2. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/120 krše načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja jer te odredbe očito prelaze granice dodijeljenih nadležnosti i povijesnog razvoja te uredbe.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome što članak 2. stavak 2. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/120 krše načelo jednakosti i nediskriminacije iz članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog primjene u istom provedbenom aktu koji uređuje mogućnosti ribolova lubina, ali s nejednakim kriterijima, odredbi o komercijalnom ribolovu i rekreativnom ribolovu. Te dvije kategorije nisu strogo usporedive kao adresati istog paketa mjera.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome što članak 2. stavak 2. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/120 krše načelo proporcionalnosti u provedbi članka 43. stavka 3. UFEU-a. U tom smislu tužitelj navodi da u uredbi koja je predmet ovog spora utvrđivanje mogućnosti ribolova lubina, kako komercijalnog tako i rekreativnog, odgovara cilju znatnog smanjenja smrtnosti sjevernog stoka kako bi se omogućilo malo uvećanje biomase i da se taj cilj može postići manje ograničavajućom mjerom od potpune zabrane podvodnog ribolova lubina. U okviru tog tužbenog razloga tužitelj također navodi povredu članaka 12., 16., 37. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2018/120 od 23. siječnja 2018. o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za 2018. za određene riblje stokove i skupine ribljih stokova koje se primjenjuju u vodama Unije te, za ribarska plovila Unije, u određenim vodama izvan Unije i o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) 2017/127 (SL 2018., L 27, str. 1.)

Tužba podnesena 24. travnja 2018. – Iberpotash protiv Komisije**(Predmet T-257/18)**

(2018/C 221/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Iberpotash, SA (Suria, Španjolska) (zastupnici: N. Niejahr i B. Hoorelbeke, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2018/118 od 31. kolovoza 2017. o državnoj potpori SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP) koju je Španjolska provela u korist Iberpotasha (prijavljena pod dokumentom C(2017) 5877); ⁽¹⁾
- podredno:
  - poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je utvrđeno da je u mjeri 1 sadržana državna potpora i naložen njezin povrat od tužitelja zajedno sa kamatama; i/ili
  - poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je iznos nezakonite ali spojive potpore koju je tužitelj primio sadržane u mjeri 4 određen u iznosu od 3 902 461,30 eura, a iznos nezakonite potpore koju treba vratiti od tužitelja zajedno sa kamatama u iznosu od 3 958 109,70 eura;
- Komisiji naloži snošenje vlastitih troškova i tužiteljevih troškova nastalih u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je utvrdila da mjera 1 obuhvaća prijenos državnih sredstava.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je utvrdila da mjera 1 tužitelju daje selektivnu gospodarsku prednost. Podredno, navodi se da Komisija nije pravilno odredila iznos nezakonite i nespojive državne potpore, ako uopće postoji, koji proizlazi iz mjere 1, povrijedivši time članak 16. stavak 1. Postupovne uredbe. ⁽²⁾
3. Treći tužbeni razlog, koji se podredno temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 16. stavak 1. Postupovne uredbe u pogledu mjere 1 time što je naložila povrat, jer se takvim povratom povrjeđuju tužiteljeva legitimna očekivanja i/ili načelo pravne sigurnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je utvrdila da mjera 4 tužitelju daje selektivnu gospodarsku prednost.

5. Peti tužbeni razlog, koji se podredno temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 16. stavak 1. Postupovne uredbe time što nije pravilno odredila iznos nezakonite i nespojive potpore, ako uopće postoji, koji proizlazi iz mjere 4.

⁽¹⁾ SL 2018., L 28, str. 25.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 23. travnja 2018. – Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg protiv EUIPO-a – EuroChem Agro (Unifoska)

(Predmet T-259/18)

(2018/C 221/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Poljska) (zastupnik: M. Kondrat, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije Unifoska – Prijava za registraciju br. 015017841

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2018. u predmetu R 1503/2017-5.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu odluku i predmet vratiti EUIPO-u na ponovno odlučivanje;

ili

— izmijeni pobijanu odluku na način da utvrdi da ne postoje relativni razlozi za odbijanje registracije žiga Europske unije 01501784 „Unifoska” za sve proizvode iz razreda 1 i da žig treba registrirati;

— naloži snošenje troškova u tužiteljevu korist.

Tužbeni razlozi

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001;

— Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja i načela pravne sigurnosti.

Tužba podnesena 27. travnja 2018. – Gruppo Armonie protiv EUIPO-a (mo.da)**(Predmet T-264/18)**

(2018/C 221/42)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italija) (zastupnik: G. Medri, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom mo.da – prijava za registraciju br. 16 430 035*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. veljače 2018. u predmetu R 2065/2017-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

— poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 27. travnja 2018. – EBM Technologies protiv EUIPO-a (MobiPACS)**(Predmet T-272/18)**

(2018/C 221/43)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* EBM Technologies Inc. (Taipei, Tajvan) (zastupnici: J. Liesegang, M. Jost, N. Lang, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „MobiPACS” – prijava za registraciju br. 16 400 061*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. veljače 2018. u predmetu R 2145/2017-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

— poništi pobijanu odluku;

— EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 42. stavka 1. u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

---

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Nemius Group protiv EUIPO-a (DENTALDISK)

(Predmet T-278/18)

(2018/C 221/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Njemačka) (zastupnik: C. Bildhäuser, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „DENTALDISK” – prijava za registraciju br. 15 804 024

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. siječnja 2018. u predmetu R 741/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je Ured odbio prijavu za registraciju u vezi s razredom 10. i razredom 35. u kojima prijavu treba i objaviti;
- EUIPO snosi troškove.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točki (b) i (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

---

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR